

Tas, kuris praeina pro mus, yra Jėzus

fokoliary
judėjimas

„O vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo“ (Lk 10, 33).

(2025 liepa. Iš liepos 13 d., XV eilinio sekmadienio, liturgijos)

Jėzus daug kalba apie tai, kaip svarbu mylėti Dievą ir brolius. Jis myli pirmas! Meldžiasi ir klauso Dievo, savo Tėvo. Jis dėmesingas visiems, kuriuos sutinka, išklauso juos, aiškina daugybę dalykų ir dažnai juos išgydo.

Ši dėmesinga meilė kitiems yra kažkas nauja, ne visiems suprantama. Dažnai net ir suaugusiems kyla abejojones ir daugybė klausimų. Kartą vienas žmogus paklausė Jėzaus: „Bet kas yra mano artimas?“

Jėzus papasakojo istoriją apie „Gerąjį samarietį“ ir tarė: „Artimas yra tas, kuris šalia tavęs“. Tu gali praeiti pro šalį jo nepastebėdamas, ir eiti toliau. Arba gali jį pamatyti, suprasti, ką galėtum dėl jo padaryti... Ir padaryti tai!

Mano vardas Kristina. Kartą tėtis atėjo parsivesti mane iš mokyklos. Aš labai apsidžiaugiau, nes jis pasakė, jog nusives mane į parką pažaisiti. Buvo vėlu ir negalėjome laiku grįžti namo papietauti.

Tėtis atnešė man vištienos ir atsigerti. Aš patenkinta atsisėdau ir ruošiausi valgyti, bet netoliese pamačiau vieną vargšę moterį, prašančią pagalbos. Niekas prie jos nesustodavo, kad ką nors duotų.

Man jos pagailo, todėl atdaviau savo vištieną, gėrimą ir truputį pinigų, kuriuos turėjau. Buvau laiminga, galėdama padėti, žinojau, kad ir Jėzus tuo džiaugiasi. Nuo tada, kai stengiuosi visada mylėti, tapau laimingesnė!